

EL JUTGE DECLARA QUE MÁRQUEZ DE PRADO PRETENIA FER DES DE L'AUDIENCIA NACIONAL UNA «REVOLUCIÓ JUDICIAL»

Garzón revela que la dona de Liaño volia acabar amb el «felipisme»

El magistrat de l'Audiencia Nacional declara com a testimoni del cas Sogecable

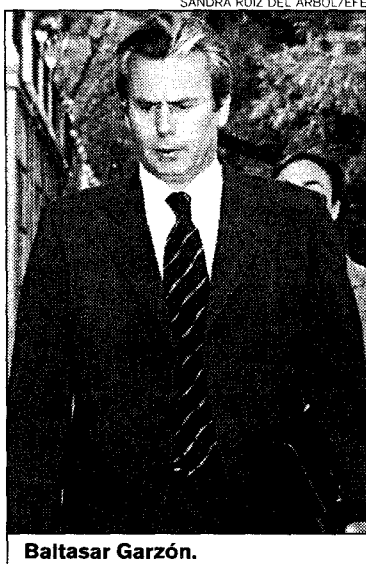
EFE/DdeG

MADRID

□ El jutge de l'Audiencia Nacional Baltasar Garzón va declarar ahir que la fiscal María Dolores Márquez de Prado, esposa i defensora del jutge Javier Gómez de Liaño en el judici que se segueix al Tribunal Suprem, va dir després de l'admissió de la querella del cas Sogecable que «acabarem amb el felipisme».

Garzón, qui va declarar com a testimoni a la quarta sessió del judici, va assegurar que el dia en què va ser admesa la querella i quan Márquez de Prado es trobava amb els dos jutges, la fiscal va dir que «hauran de fer el passeig per les escales de l'Audiencia Nacional, hem de fer la revolució judicial per acabar amb aquest sistema polític i corrupte i amb el felipisme».

El testimoni va negar a preguntes de la defensa de Liaño, acusat de tres presumptes delictes de prevaricació comesos durant la instrucció del cas Sogecable, que hagués recriminat a aquell ésser excessivament dèbil per no atrevir-se a ordenar la presó de l'editor de Prisa Jesús de Polanco i del conseller delegat d'aquest grup Juan Luis Cebrián.

Baltasar Garzón.

«Aquesta conversa no va existir, malgrat el que hagi declarat algun testimoni sota jurament», va assegurar Garzón en referència al que s'havia manifestat en una sessió anterior de la vista pel fiscal de l'Audiencia Nacional Ignacio Gordillo, qui va corroborar la versió de Gómez de Liaño.

«No tenia cap interès en el cas; si n'hi hagués algun, era que el meu company no caigués de cara a terra», va dir Garzón, que va afegir que malgrat ser el substitut de Lia-

■ **LA CONVERSA.** El jutge Baltasar Garzón nega que hagués recriminat a Gómez de Liaño ser excessivament dèbil per no atrevir-se a empresonar Jesús Polanco i Juan Luis Cebrián, ambdós dirigents de Prisa.

■ **LES QUERELLES.** La defensa de Liaño es querellarà contra Garzón per fals testimoni i calúmnies, i per aquest segon motiu ha demanat llicència al Tribunal per emprendre aquesta acció penal, mentre que per la primera no cal.

ño a l'Audiencia Nacional, «mai vaig voler prendre cap mesura en aquest assumpte, i especialment durant l'incident de recusació».

El testimoni també va afirmar que «absolutament mai» va veure cap dels actes dictats per Liaño en el cas, i quan Márquez de Prado li va insistir sobre la reunió on presumptament s'hauria interessat per la marxa de l'assumpte, va respondre que «estic sota jurament i estic dient la veritat, i el que està dient vostè és fals».

Garzón va negar també, en contra del que afirmen Gómez de Liaño i Gordillo, que ell hagués intentat intercedir en favor dels directius de «Sogecable»: és «fals» i «mentida», va dir.

Davant els diversos fets continguts en el testimoni de Garzón, la defensa de López de Liaño, va demanar a la sala que demanin com a testimonis els fiscals Gordillo i Márquez de Prado, el jutge Navarro, Antonio García Trevijano, Jaime Campmany i Jesús Neira. També va declarar que «Bacigalupo està a sou del Grup Prisa i fer dictàmens per a ells» i que la sala «ha prevaricat».

A més a més, el jutge Javier Gómez de Liaño va anunciar que, té intenció de presentar querelles per un delictes de calúmnies i un altre de fals testimoni contra el jutge Baltasar Garzón.

Javier Gómez de Liaño va demanar llicència al Tribunal per emprendre accions penals per calúmnies contra Garzón per haver declarat ahir al matí que va qualificar de «prevaricador» al magistrat del Tribunal suprem Enrique Bacigalupo (membre del tribunal que el jutja) i altres persones. Per la querella criminal de fals testimoni no cal llicència.

CAS DEL LLI

Aprovades per 172 vots a favor i 150 en contra les conclusions de la comissió

□ El ple del Congrés dels diputats va aprovar ahir per 172 vots a favor -PP, CiU i CC- i 15 en contra -PSOE, IU, PNB i Grup Mixt- les conclusions de la comissió d'investigació creada per analitzar la política d'ajudes comunitàries al cultiu del lli. Els vots particulars de PSOE, PNB i NI i IU van ser rebutjats per la mateixa majoria.

SEVILLA

Detenen una dona que va matar el seu marit d'una punyalada a Ècija

□ La policia va detenir ahir a Ècija una dona de 63 anys acusada de matar el seu marit d'una punyalada al tòrax durant una discussió. Els fets es van produir durant un enfrontament familiar greu, que va fer que els veïns truquessin a la policia a causa dels crits.

CEUTA

La policia denunciarà el GIL per falses imputacions

□ Manuel Menéndez, policia local de Ceuta, presentarà una demanda contra el GIL per falses imputacions perquè el partit va acusar l'agent d'haver ascendit a cap del cos policial per la seva relació amb la transfuga Mercedes Medina.

OTEGI AFIRMA QUE ETA NO ENTREGARÀ MAI LES ARMES A L'ESTAT ESPANYOL

El Congrés celebra l'any de treva d'ETA amb la llei de víctimes del terrorisme

EUROPA PRESS/DdeG

MADRID

□ El ple del Congrés dels Diputats va aprovar ahir per unanimitat de tots els grups parlamentaris, en lectura única i sense cap esmena, la proposició de llei de solidaritat amb les víctimes del terrorisme, en tràmit al Senat, i s'espera que entri en vigor a mitjan del pròxim mes d'octubre. Es tracta de la iniciativa legislativa que més ràpidament s'ha tramitat al Congrés -dimarts passat es va aprovar la presa en consideració-, en un esforç de consens que va destacar el president de la Cambra, Federico Trillo.

El president del Govern, José María Aznar, va acudir a les Corts per votar la llei, mentre que el PNB va voler «agrair» la tasca del vicepresident Francisco Álvarez Cascos com a «teixidor» per haver-la aprovat el dia que es compleix un any de l'anunci de la treva per part de la banda terrorista ETA.

Esperit de consens

En les seves intervencions, tots els portaveus van insistir en els arguments que van esgrimir dimarts passat, subratllant l'esperit de consens i la unanimitat mostrada pels grups parlamentaris en aquest acte d'honor i d'homenatge a les víctimes -tots van subscriure la proposició- i la importància d'aquesta llei en el procés de pau.

El ministre de l'Interior, Jaime Mayor Oreja, va assegurar ahir, quan fa un any del cessament indefinit de la violència per part de la banda terrorista ETA, que ahir era un dia «de confiança en les nostres institucions i en les forces polítiques».

Va insistir en l'«enorme transcendència» que tenia l'aprovació del projecte i va destacar que ahir era un dia «especialment d'esperança», no només pel cessament indefinit de les armes, sinó també per la reacció de les forces polítiques i parlamentàries al Congrés «cap a qui probablement no tenen possibilitat de tornar a estar amb nosaltres».

Per la seva part, el diputat socialista Alfredo Pérez Rubalcaba, va assegurar que el reconeixement de les víctimes no és ni pot ser cap moviment de tipus tàctic, i va afegir que la búsqueda de la pau no pot fer-se a costa de l'oblit, però tampoc de la inacceptable homologació entre víctimes i botxins.

«ETA mai entregará les armes al Govern espanyol», va assegurar Arnaldo Otegi, portaveu d'EH. Otegi va afirmar que els etarres «podrien enterrar les armes o destruir-les o deixar-les en mans d'un govern nacional basc, però no de l'Estat espanyol, perquè seria la foto d'algú que admet la derrota i aquest no és el cas».

Més cartes amenaçants

■ La banda terrorista ETA va enviar una nova onada de cartes, en les últimes setmanes, als empresaris del País Basc exigint-los el pagament del l'anomenat «impost revolucionari», però en aquesta ocasió, la banda terrorista ha endurit el llenguatge i les exigències, segons van informar fonts de la lluita antiterrorista.

Les citades missives extorsionadores van ser enviades a empresaris del País Basc que

ja havien rebut amb anterioritat cartes exigint-los l'«impost revolucionari».

Les fonts consultades van explicar que alguns d'aquests empresaris van rebre cartes amenaçants demanant-los diverses quantitats fins a tres ocasions dels del març. Des que va començar la treva s'han detectat més de cent cartes enviades per la banda. Però no se sap el nombre perquè no tots els empresaris ho denuncien.

DES DE MADRID

GUILLERMO DEL ALBA

El PP, derrotat a la Guerra Civil

Alguna vegada havia de passar i, finalment, ha passat el previsible: que l'esquerra i la dreta s'enfrontaran, encara que sigui mínimament, en el reduït espai d'una comissió de treball, al Congrés dels Diputats, a causa de la Guerra Civil espanyola. La veritat és que ha trigat molt que aquest esdeveniment es produís, i la sang no ha arribat al riu, ni molt menys. Amb prou feines va passar de ser un debat acadèmic, una mica electorista, també, i que ara correspondrà a cada ciutadà passar del tot o apuntar-se a un dels bàndols. Però el que ha passat és que el diputat Robles, del PP, i amb ell el partit, van perdre la votació, i algú podrà dir que el PP, finalment, va perdre la Guerra Civil que Franco va iniciar el 18 de juliol del 36 mitjançant la seva sublevació «militar i feixista» contra un règim perfectament democràtic.

Al PP es discuteix ara si el debat tenia raó de ser, o si no hi havia cap més remei que passar aquest tràngol i esgotar aquest glop perquè cadascú es quedés on li correspon. Però hi ha força coincidència en posar de relleu que al diputat Robles, fill del que va ser director ge-

neral de RTVE i gendre de Manuel Fraga, exdirector general amb l'antic ministre de Franco, se li va veure excessivament el llautó ultraconservador de la família, i que molt escassament va poder exercir la tasca de representant del PP progressista i modern que aspira a presentar el Govern d'Aznar.

La veritat és que en la seva mateixa existència, el sistema democràtic actual és una rectificació radical, total i monumental del cop d'Estat de Franco, i precisament per això als historiadors els semblarà poc discutible la derrota del PP a la comissió d'Exteriors. Es podrà discutir la terminologia, però no hi ha dubte que a aquestes alçades discutir sobre si va tenir raó històrica de ser aquell cop d'Estat que va conduir a la Guerra Civil del milió de morts és, ni més ni menys, una estupidesa inexplicable i innecessària.

Qui accepta entrar en aquesta qüestió, 63 anys després de l'inici d'aquella infausta guerra entre espanyols, ha d'apuntar-se el punt de la ximpleria de dimensions immenses de la història present. Això sí, va poder aconseguir distreure d'una altra derrota del Govern de la mateixa jornada, i molt més efectiva i transcendent: la derrota davant els preus sublevats i en peu de guerra de l'IPC d'agost.